

delig, så alle kan vide og forstå, hvad loven siger.»

Når fru Birthe Rønn Hornbech nu ved, at sådan skal det være – loven skal være tydelig, så alle ved, hvad den handler om – hvordan kan fru Birthe Rønn Hornbech så gå med til, at man indfører et tilknytningskrav for danske statsborgere ved ægtefællesammenføring, hvor ingen levende sjæl kan ane, hvilke kriterier der vil blive lagt til grund? Vi ved, at det ikke er forældrenes nationalitet, der betyder noget, men er det modersmålsundervisning eller ferierejser eller sprogkundskaber, der skal være afgørende for, om man kan komme til at bo i Danmark med sin ægtefælle?

Jeg fatter ikke, at Venstre kan gå med til sådan noget lovsjusk.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg ved ikke, om fru Birthe Rønn Hornbech havde ventet en sådan skepsis fra Dansk Folkeparti og ros fra De Radikale, men jeg synes, det er lidt underligt allerede på dette tidlige tidspunkt set i forhold til den lov, vi har ventet på så længe.

Men det, jeg bare kan konstatere, er, at fru Birthe Rønn Hornbech faktisk roder sig mere og mere ud i, at nu laver man nogle kostbare integrationsbestræbelser, hvor man gør meget mere ud af det, end Socialdemokraterne har gjort.

Hvorfor? Det er altså lige før, vi får negative forventninger om, at nu skal man måske have et retskrav på en passende bolig hurtigere end de 3 måneder.

Og jeg er stadig væk i tvivl. Forventer man disse lovforslag, indfødsretsloven, integrationsloven og det lovforslag, vi behandler nu, vedtaget samtidig, skal man tage det sure med det søde? Det synes jeg da er væsentligt for denne diskussion, og jeg må nok sige, at jo mere jeg læser, og jo mere jeg hører, desto mere synes jeg, at dette her er meget lidt hæftet op med roser.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Fru Pia Kjærsgaard har fuldkommen ret. Vi gør langt mere ud af integrationen end Socialdemokraterne, for nu skal udlændinge nemlig arbejde, og de skal selv betale for deres ophold.

Med hensyn til hr. Kamal Qureshis, jeg var lige ved at sige frieri med hensyn til tvangsægteskaber, ved jeg ikke, om man kan sige det på

denne måde: Jamen vi er jo fuldkommen enige, men det er jo bare sådan, at straffeloven er indrettet sådan, at tvangsægteskaber er strafbare. Den, der tvinger, skal straffes, og efter ægteskabsloven er de ugyldige, men problemet er bare, at hvis man er tvunget, er man jo også så tvunget, at man ikke tør sige det, og derfor er de sager meget vanskelige at opklare. Men hvis hr. Kamal Qureshi har en fremgangsmåde, som kan afsløre flere og hjælpe flere kvinder, vil vi meget gerne se på det.

Kl. 11.45

Til fru Elisabeth Arnold: Nej, det er hverken lovsjusk eller mere uklarhed, men retskravet er ophævet. Nu er det en konkret vurdering med et samspil af en lang række elementer. Men når det drejer sig om, hvordan loven er beskrevet, er jeg altså nødt til at sige til fru Elisabeth Arnold: Gå tilbage og led efter tilknytningskravet i den gamle udlændingelov. Prøv at se, hvordan der er henvisninger i den ene paragraf efter den anden til stk. 7 og stk. 4 i andre paragraffer. Man skal være jurist for at kunne læse det, men her er det positivt listet op, hvilke momenter forvaltningsmyndigheden skal lægge vægt på.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg sidder også og undrer mig over det besynderlige, at man skal høre Socialdemokratiet og De Radikale stille Venstre det spørgsmål: Hvorfor i alverden skal flygtninge integreres, når de alligevel skal sendes hjem? Det er ganske underligt.

Men så vil sige, at jeg synes, det var en næsten uforglemmelig sproggerle, da fru Birthe Rønn Hornbech sagde fra talerstolen, at det jo ikke er så vigtigt, hvad de facto-begrebet er, når vi alligevel afskaffer det. Jo, Birthe Rønn Hornbech, det er ganske vigtigt at vide, og det er i hvert fald hensigtsmæssigt at vide, hvad det er, man afskaffer, men det bliver ikke drøftet i bemærkningerne. Er det, man afskaffer, det grundlæggende princip, nationalselvmoderiske princip, som blev gennemført i indvandrerlovgivningen med udlændingeloven af 1983? Det vil jeg gerne vide.

Og så vil jeg i konsekvens heraf stille dette spørgsmål: Det står åbent, men hvad er det i dette lovforslag, der forhindrer, at det hele bare fortsætter, men hedder noget andet, nemlig »beskyttelsesstatus« i stedet for de facto-flygtninge?